

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἁριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἔτησίαι . . . δρ. 8,—
Ἐξάμηνος . . . 4,50
Τριμήνητος . . . 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησίαι φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος » » 5,50
Τριμήνητος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἡμέρας μηνός.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῶν 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

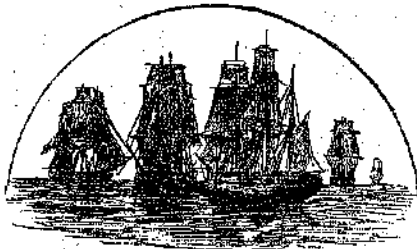
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδραίου δρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος

Ἐν Ἀθήναις, 17 Δεκεμβρίου 1905

Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 3

«Εἰς τὸ μέσον ἀγγλικῆς μοίρας...» (Σελ. 18.)

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ὁ ἔνδοξος καταδρομεὺς ἦτο τότε νεώτατος ἀκόμη, μόλις εἰκοσιεξ ἑτῶν. Εἶχεν ἀνάστημα ὑψηλότερον τοῦ μετρίου καὶ θαυμασίαν ρώμην ὑπὸ ἐξωτερικῶν κινήδων καὶ λεπτομερῶν. Εἶχε μίαν ἰδιαιτέραν ὄλιαν ὠραιότητα εἰς τὸ πρόσωπον, ἐδρανοῦσαν κυρίως εἰς τὴν ἀλλοκρίτως ἀγρίαν ἔκφρασιν, τὴν ὅποιαν εἶχαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν του κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης, καὶ εἰς τὴν σχεδὸν γυναικῶδη ἔκφρασιν τῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναπαύσεως. Αὐτὸ τὸν εἶχε κάμη ν' ἀποκτῆσῃ μοναδικὴν φήμην μεταξὺ τῶν Ἀγγλων, τῶν ἀσπόνδων ἑχθρῶν του, διότι ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν γραμμῶν τοῦ προσώπου καὶ τὴν κλασικὴν κανονικότητα τῆς μορφῆς, ὁ Μαλούνος ἐλεῖνος ἤμποροῦσε νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς ἀσχημος.

Εἶχε πληρωθῆ κατὰ τὴν ναυραχίαν ἀπὸ μίαν σφιγαν ξύλου, τοῦ ὁποίου μία ἀγκίδα εἶχε χωθῆ βαθυὰ εἰς τὸ δεξιὸν χεῖρ του, καὶ τὸν ἔκαμε πολὺ νὰ πονῇ. Ὅταν ἔμαθεν ὅτι ἕνας ἰατρός ἦτο ἐπιβάτης εἰς τὴν Βρετάνην, μετέβη εἰς τὸ τρίστιον καὶ εἰήτησεν ἀπὸ τὸν δόκτωρα Τερνάν τὴν ἰατρικὴν του περιποίησιν, τὴν ὅποιαν οὗτος ἰδεώρῃσε μεγάλην εὐτυχίαν του νὰ παράσχῃ.

Με ἐπιτηδειότητα ἀρίστην, ὁ ἐκ Βρεστῆς χειρουργὸς κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ τὴν ἀγκίδα. Κατόπιν ἤνοιξε τὴν πληγὴν, τὴν ἔκαμε νὰ ματώσῃ, τὴν ἐπλυσε μὲ νερὸ

τῆς θαλάσσης, καὶ ἐφήρμοσεν εἰς αὐτὴν ἕνα ἐπίδεσμον, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπέδωκεν εἰς τὸν Σουρκούφ τὴν χρῆσιν τῆς χειρὸς του.

Ὁ καταδρομεὺς τὸν ἠχαρίστησεν ἐνθέρμως, καὶ, ἀφοῦ ἐπέλησε τὰ δύο παιδάκια τοῦ νεαροῦ ἰατροῦ, τῷ εἶπε, τείνων πρὸς αὐτὸν τὸ ἀριστερὸ του χεῖρ, τὸ μόνον πῶ ἤμποροῦσε νὰ μεταχειρισθῇ τότε :

— Θὰ εἴμεθα φίλοι εἰς ζωὴν καὶ εἰς θάνατον, ἰατρὲ Τερνάν. Εἴμεθα δύο φορὰς συμπατριῶται, ἀφοῦ ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τὸ Σαιν-Μαλό καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν Βρέστην. Ἄν ποτὲ σεῖς, ἢ οὐλύγῃς σὰς ἢ τὰ παιδιὰ σὰς λάβετε τὴν ἀνάγκην μου, μὴ λησμονήτε θὰ εἶμαι φίλος σὰς παντοταίως.

Καί, σιχῶνων ὑψηλὰ μὲ τὸν ἠράκλειον βραχιονά του τὸν μικρὸν Γουλιέλμον, τὸν ἔβαλε νὰ σταθῇ ἐπάνω εἰς τὸν ἐργάτην, καὶ ἀνέκραξε :

— Γιατρέ, ἂν δὲν ἔχετε ὠρισμένας ἀπορῆσεις διὰ τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ σὰς, δώστέ το 'ς ἐμένα. Καὶ θὰ σὰς τον καίω θαλασσινὸν μὲ τὰ ὅλα του!

— ὦ! ναι! ναι! ἀνέκραξε τὸ ἄγος ράκι, κρημασμένον ἀπὸ τὸν λαίμυρον το-καταδρομῆως, θέλω νὰ γίνω θαλασσινὸν ὅσον κ' ἐσενα.

Ἡ Βρετάνη ἔκαμεν ὀκτὸ ἡμέρας μόνον διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γαλλικὴν νῆσον τοῦ Ἰνδοῦ Ὠκεανοῦ. Ὁ καιρὸς ἦτο θαυμασιὸς καὶ οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ καταδιώξουν τὴν ναυτιλίαν τῆς Γαλλίας. Ἐγνώριζαν ὅτι ὁ Σουρκούφ ἔκαμε τὸ καταδρομικὸν ἔργον του.

Ἄλλοιμονον! πρόσκαιρος ἦτο ἡ ἀσφάλεια ἐκεῖνη διὰ τὸ τρίστιον. Διὰ νὰ ἐπαγέλθῃ εἰς τὸν ὄρονον τῆς Ἀμερικῆς ἔπρεπε νὰ ριφοκινδυνεύσῃ ἐκ νέου διαβαίνων παρὰ τὴν Εὐέλπιδα Ἄκραν, ν' ἀντιμετωπίσῃ πάλιν τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἀνθρώπων. Θὰ κατώρθωνε νὰ τοὺς διαφύγῃ ἄραγε;

Δὲν τὸ κατώρθωσεν. Ὅταν, ἀφοῦ ἐστάθμευσεν εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἐνώσεως δέκα ἡμέρας, ὅσον δηλαδὴ ἐχρητάζετο διὰ ν' ἀνανεώσῃ τὰ τρέφιμα καὶ νὰ ἐπισκευάσῃ μαρικὰς ἀθαρίας, τὸ τρίστιον ἔκαμε πάλιν πανιά, — εὐρέθη διὰ γυκτὸς εἰς τὸ

«Ἦσαν ἀντιλόποι, ἀγριοπρόβατα...» (Σελ. 19, στήλ. γ.)

λιτειών, έχει την τιμήν να τον σέβονται παραπολύ τα μαύρα παιδιά του, και δι' αὐτὸ τὸ ὄνομα Γιώργης εἶνε τόσο κοινόν. Οἱ ἐπιβάται τοῦ τράνου δὲν ἐλάθευον παρὰ τὴν μίαν φορὴν μόνον ἀπὸ τὰς δύο.

Ἦτο εὐκολὸν νὰ φωνάζου τοὺς μαύρους ὑπηρετὰς με αὐτὸ τὸ ὄνομα, καὶ ἡ εὐκολία ἐγένε συνήθεια. Οἱ μαύροι ἄλλως τε δὲν τὸ θεωροῦν προσβάλῃ...

Αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτας ἐπενοῦσαν διαδοχικῶς, καὶ τὸ τράνι ἐτρέχει νωθῶς.

— Εἶνε πολὺ ἀσχημὴ ἡ Ἀμερικὴ, ἀλήθεια, μαμμά;

— Δὲν ἔλεγεσ ὅμως ἀσχημὸν καὶ τὸν Οὐδῶνα ποταμὸν με τὰς ὄχθας του. Κατὰ τὴν ἰδέαν μου, δὲν ὑπάρχει ὠραιότερος.

— Μά, ἐγὼ τὸν ἐλησημόνησα σχεδὸν τὸν Οὐδῶνα. Εἶνε τόσοσ καιρὸς ἀπὸ τότε πού τον εἶδα! Ἐπαρῶ πῶς ταξιδεύουμε χρόνια ὀλόκληρα καὶ δὲν θὰ φθάσωμε ποτέ! Βῆμαί τόσο κουρασμένη!...

Ἡ Ἰουλιέττα, γονατισμένη ἐπάνω εἰς τὸ θρανίον της, ἐκύτταε τὸ μονότονον τοπίον τῶν ἀπεράντων λειμώνων. Ἐπενοῦσαν τὸ μέρος ἐλεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν με τὸ ὄνομα Ἀλκαλικὸὶ κάμποι, — μέρος ἐντελῶς ἐξημον, χωρὶς ἄλλην βλάστησιν, παρὰ ἐν εἶδος χόρτου σκληροῦ καὶ ξηροῦ. Ἐσηκόνετο ἀπὸ τὸ χῶμα μία ἀσπριδερὴ σκόνη, παραπολύ λεπτή, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν ἤμποροῦσαν νὰ προφυλαχθοῦν. Ὁ ἀέρας ἦτο δύσκολος εἰς τὴν ἀναπνοήν. Οὔτε ἓνα δένδρον, οὔτε μία ἀνωμαλία τοῦ εἰδάφους δὲν ἤρχετο νὰ διακλύψῃ τὴν φρικτὴν μονοτονίαν τοῦ τόπου ἐκείνου.

(Ἐπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΑΤΗΣ (Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Καθ' Ἰωάννης Μαιρέ)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΚΟΚΚΩΝΗΣ (Μουσηγετής Απόλλων) Βραβεύθει εἰς τὸν Μικρὸν Διαγωνισμὸν Φωτογραφίας. [Ἦδε Διάπλασις 1906, φύλλ. 45, σελ. 386.]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ

Δενδροστοιχίαν, — ἐτράθηξεν ἀπὸ τὸ μανίκι τὴν μητέρα του, καὶ δεξιῶν μίαν περιεργὸν ἀμαξάν, διερχομένην ἀστραπηδὸν με ἀσθηματικὸν καὶ ἀστέιον κρότον, — τέφ! τέφ! τέφ! — ἐφώνησεν, ἐκπληκτικὸς καὶ καταγοητευμένος, τὸ περιήρημον:

— Μαμμά, κῆρυξες ἓνα ἀμάξι; πού ἄφισε τὰ ἄλογά του καὶ τρέχει μονάχου του!

Τὸ ἀμάξι πού εἶχε τοκμήσῃ αὐτὸ τὸ πραξικόπημα, ἦτο τὸ πρῶτον αὐτοκίνητον πού ἐβλέπαμεν εἰς τὴν ζωὴν μας, ὅχι μόνον ὁ μικρούλης ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ οἱ οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ εἶχε φέρῃ ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ ὁ κ. Κ. Χρηστομάνος, ὁ γνωστότατος σήμερον δευθυνητὴς τῆς «Νέας Σικνήης». Ἀλλὰ τότε ἐγνωρίζετο μόνον ἀπὸ τὸ ἄνευ ἀλόγων ἀμάξι του, τὸ πρωτοφανές, πού ἐκινούσε τόσοσ πολλὴν περιέργειαν τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν, — τῶν μικρῶν προπάντων, — ὥστε νὰ περιστοιχίζεται εἰς κάθε σταμάτημα καὶ νὰ παρακολουθῆται με φωνὰς εἰς κάθε του ἐκκίνησιν... Ἦτο μικρὸν καὶ ὅχι τόσοσ τελείου συστήματος. Κάθε λίγα καὶ λιγάνι ἐσταματοῦσαν εἰς τὸν δρόμον, πεισματικὰ ἰδιοτρόπον ὡς ἀνύμνωστον ἱππάριον, καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης ἠναγκάζετο νὰ παλεύῃ καὶ νὰ τὸ ἐπιδιορθῶν με χίλια βάρσανα, μεταξὺ τῶν ὁποῖων τὸ περιστοιχίσμα τῶν περιέργων δὲν ἦτο βέβαια τὸ μικρότερον... Ἔως ἔτου εἶδε καὶ ἀποαῖδε, τὸ ἐβαρέθηκα καὶ τὸ ἐξέκαμα.

Πρὶν τὸ πωλήσῃ ὅμως, δύο ἢ τρία ὄμοια αὐτοκίνητα εἶχαν ἀναφανῆ εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους, καὶ ἡ περιέργεια τοῦ κόσμου ἐμερίζετο ὥστε νὰ μὴν εἶνε πλέον τόσοσ ἐνοχλητικὴ διὰ τὸν πρῶτον. Ὁ κόσμος ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνήθισε τὸ αὐτοκίνητον. Τὰ χρόνια ἐπενοῦσαν, τ' αὐτοκίνητα ἐπλήθυναν, καὶ σήμερον περνοῦν ἀπ' ἐμπρός μας, — ὠραῖα, πολυτελῆ, γρήγορα καὶ θαυροῦδη, — χωρὶς νὰ κινῶν τὴν προσοχὴν μας περισσότερο ἀπὸ τὸ ἐπιδεικτικὸν ἐκεῖνο ἀμάξι, με τὸ ὁποῖον τὸ κατὰστημα Χρυσικοπούλου μαϊράζει τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν πελατεῖαν του. Τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον βασιλεύει εἰς τὰς εὐρωπαϊκάς μεγαλοπόλεις καὶ τεινεὶ ὄλονεν νάνικαταστήσῃ τὴν ἀμαξάν τῶν πάμπλων, — ἔπως αὐτὴ εἶχεν ἀντικαταστήσῃ τὸ φορεῖον τῶν προπάμπλων, — δὲν εἶνε πλέον πρωτοφανές οὔτε εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τώρα μάλιστα εἰμποροῦν νὰ πολαμῶνουν τὴν μεθυστικὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐκείνοι ἀκόμη πού δὲν εἶνε τόσοσ πλοῦσιοι ὥστε νὰ ἔχουν ἰδίον των.

Υπάρχει τῶντι ἀγοραῖον αὐτοκινήτων με πολλὰς θέσεις, τὸ ὁποῖον ἐνοικιάζεται ἀντὶ δέκα δραχμῶν τὴν ὥραν. Καὶ ἔλαβα ἀφορμὴν ν' ἀντιληφθῶ τὴν εὐδαιμονίαν μιᾶς παρέας νεαρῶν κομψευμένων, οἱ ὁποῖοι μ' ἐξῆδον δύο δραχμῶν κατ' ἄτομον, ἐδοκίμασαν πρῶ τινος τὸ νέον αὐτὸ θελήγητρον, ὅχι καὶ χωρὶς νὰ κάμουν τὴν ἐπιδείξιν των διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου...

Ὁλίγον ἀκόμη, καὶ ἡ εὐκαιρία θὰ γίνῃ πολὺ προχειρότερα. Καθὼς θὰ ἠκούσατε βέβαια, μία Ἐταιρεία ἔλαβε ἢ θὰ λάβῃ προνομίον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ εἰς τὰς Ἀθήνας αὐτοκίνητα καὶ νὰ τὰ ἐνοικιάζῃ. Καὶ δευαρτηρήθησαν μὲν οἱ ἀμαξήλατά μας, — δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἔχκαμε μάλιστα καὶ ἀπεργίαν, — ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας, τὸ κανὸν θὰ γίνῃ καὶ εἶτε ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν αὐτήν, εἶτε ἀπὸ ἄλλην, εἶτε ἀργά εἶτε γρήγορα, τ' ἀγοραῖα αὐτοκίνητα θὰ μᾶς ἔλθουν. Διότι τὸ ἀπαταιῆ ἡ πρόδοσ. Αἱ Ἀθῆναι, αἱ ὁποῖαι προσδεύουσιν ὑπ' ὄλας τὰς ἐπόψεις, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καθυστερήσων εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Καὶ οἱ ἀμαξήλατά μας θὰ πεσεθοῦν ὅτι τὸ μέσον τῆς μεταφορᾶς των εἶνε πρὸ πολλοῦ ἀπηρεσιωμένον. Καὶ θ' ἀναγκασθοῦν οἱ περισσότεροι ν' ἀντικαταστήσων τὰ ἄλογά των με ἵππους...μηχανῆς.

Πρὸ δέκα ἐτῶν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰς Ἀθήνας οὔτε ἓν αὐτοκίνητον. Σήμερον ὑπάρχουν πολλὰ. Καὶ συλλογίζομαι πόσα θὰ ὑπάρχουν μετὰ δέκα ἐτῆ, ἢ μετὰ εἴκοσι. Καὶ ἀκόμη συλλογίζομαι, ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ ἀμαξαι θὰ εἶνε καὶ ἐδῶ τόσοσ σπάνια καὶ τόσοσ ἀξιοπερίεργα, ὅσον εἶνε σήμερον τ' αὐτοκίνητα! Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην, τῶντι, ὁ κύριος ὁ ὁποῖος θὰ ἐξέρχεται εἰς περιπάτον ἐντὸς τροχοφόρου συρμένου ἀπὸ ἄλλοι, θὰ κάμῃ τὴν ἐντύπωσιν πού θὰ μας ἔκαμε σήμερον κύριος ἐντὸς φορεῖου μεσαιωνικοῦ, μετακοιμιζομένου ἀπὸ δύο βασιτάλους!

Ἀλλὰ τ' αὐτοκίνητα, — δεδομένου ὅτι τίποτε δὲν μὲνει αἰωνίως εἰς τὸν κόσμον, — ἀπὸ τί θάνικατασταθοῦν μίαν ἡμέραν;... Ἐ, αὐτὸ πλέον τὸ ἀσίνω εἰς τὴν ζωὴν ῥαντασίαν σας, καὶ ἀπὸ τὸ μέλλον, τὸ ἀνεξήγητον, ἐπιστρέφω εἰς τὸ παρὸν.

Τὰ αὐτοκίνητα, λέγουσ, δὲν εἶνε τόσοσ μεγαλοπρεπῆ, γραφικὰ καὶ ποιητικὰ, ὅσον τὰ ἀμάξια, τὰ συρόμενα ἀπὸ ὠραῖα ἄλογα... Αὐτὸ εἶνε βέβαιον. Ἀλλ' εἶνε παρατηρημένον ὅτι ἐν γένει ὁ πολιτισμὸς, ἡ πρόδοσ, ἡ βελτιωσις τῆς οὐσίας, ἀσχημίζει τὸ ἐξωτερικόν, τὴν μορφήν, καταστρέφει ὀλίγον τὴν ποίησιν τῆς ζωῆς. Ὅλα τὰ καλαια εἶνε ὠραιότερα, ποιητικώτερα ἀπὸ τὰ νέα καὶ, ἀλλὰ τὰ νέα εἶνε τελειότερα

χρησιμώτερα, οὐσιαστικώτερα. Ἐξάρτα τὸ αὐτοκίνητον, παραβαλλόμενον πρὸς τὴν κοινὴν ἀμαξάν, εἶνε οὐλομικώτερον, ἀσφαλέστερον καὶ ἀσυγκρίτως ταχύτερον. Ἡ διατήρησις τῆς μηχανῆς στοιχίζει ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν διατροφήν δύο ἵππων, ἐνῶ καμμία ἀμαξία δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ τρέξῃ ὅσον ἐν αὐτοκίνητον μετρίας ταχύτητος. Ἀσίνω δὰ τὰ σαράντα, τὰ ἐξήντα καὶ τὰ ἑκατὸν μίλλητα τὴν ὥραν ποδλάμουν τὰ τέλεια αὐτοκίνητα! Αὐτὸ πλέον κἀταντᾷ μυθώδες, ἀπίστευτον, φανταστικόν. Λέγουσ δὲ ὅσοι τὴν ἀπήλαυσαν, ὅτι δὲν ὑπάρχει μεγαλειότερα ἡδονή, ὠρασιότερα μέθη, ἀπὸ τὴν μέθην αὐτὴν τῆς ἡλιγγιάδους ταχύτητος, τὴν ὁποῖαν χαρίζει τὸ αὐτοκίνητον.

Σὰς ἀσπίδου ΦΑΙΔΩΝ

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Αἱ πρόδοι τοῦ αὐτοκινήτου.

Σχετικῶς με τὴν σημερινὴν ἐπιστολήν τοῦ κ. Φαῖδωνος, ἰδοὺ μία ἐγγλωττος στατιστικὴ τῶν ἐν Παρισίαις μόνον αὐτοκινήτων.

Τῆ 1889 εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν ὑπῆρχον μόλις 129 αὐτοκίνητα (ἀμαξαι καὶ ποδήλατα). Τῆ 1900 τὰ 129 ἔγιναν 500. Τῆ 1906 ὑπῆρχον 19,886 αὐτοκίνητοι ἄμαξαι, καὶ 19,816 αὐτοκίνητα ποδήλατα. Σήμερον οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι σχεδὸν ἀδιπλασιάσθησαν. Ἐκατὸν δέκα χιλιάδες ὑπαλλήλων, μηχανικῶν, ἐργατῶν καὶ ὁδηγῶν ζοῦν ἀπὸ τὴν νέαν αὐτὴν βιομηχανίαν, καὶ κερδοῦσιν κατ' ἔτος ἀπὸ μισθοῦ 180 ἑκατομύρια φράγκων!

Τὰ σάνδουιτς.

— Πῶς μ' ἀρέσουν τὰ σάνδουιτς! — ἔλεγε μία μικρούλα εἰς μίαν ἀπογευματινὴν συναστροφὴν. — Μὰ γιατί τὰ λένε ἔτσι;

— Διότι τα φέρουν ἀπὸ τὰς Σανδουίχας νήσους, τὰς ὁποῖας οἱ Ἄγγλοι λέγουσ Σάνδουιτς. — ἀπήνησεν ἓνας μεγάλος κύριος, πού ἔκαμε τὸν σοφόν.

Ἡ μικρούλα δὲν τὸν ἐπίστευσε. Πρὸ ὀλίγου εἶχαν ἰδῆ τὴν μαμμὰ της, πού κατεσκεύαζε μόνη της τὰ σάνδουιτς με φετακία φουά, χαβιάρι, φρέσκο βούτυρο, κτλ. — Πῶς λοιπὸν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Ὠκεανίαν;

Καὶ ὅμως ὁ κύριος ἐκεῖνος εἶχε πληρώσῃ ἀρκετὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν με τὴν ἐξηγήσιν πού ἔδωκεν. Ὅταν ὁ Κούκ, ὁ μέγας Ἄγγλος θαλασσοπόρος ἀνεκάλυψε τὰς Σανδουίχας νήσους, τὰς ἀνόμασε με αὐτὸ τὸ ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ κήμητος Σάνδουιτς, ὁ ὁποῖος ἦτο τότε ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὑπουργὸς, ὅταν ἔμεινε ἀργὰ εἰς τὴν Βουλὴν, με τὰς αὐξητήσεις, ἐαυθεντῆς νὰ τρώγῃ σοβαρότατα, χωρὶς νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του, μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ νόστιμα φουμάκια, τὰ ὁποῖα κατόπιν ἐβαπτίσθησαν με τὸ ὄνομά του.

Ἐδὲ δύο διμυρῆλλες.

Ὁ Ἀνανίας — ὁσ τὸν καταγγέλλω — καμμία φορὰ εἶνε ἢ κάμει τὸν ἀπρησμένον. Τὸν εἶδα εἰς τὸν δρόμον μίαν ἡμέραν πού ἔβραχε καὶ αὐτὸς ἐκρατοῦσε κλεισμένην τὴν διμυρῆλλαν του.

— Ἐνῶμιζα πῶς ἐκρατοῦσα μπαστοῦν, μοῦ εἶπε διὰ νὰ δικαιολογηθῇ.

Μίαν ἄλλην ἡμέραν ἐκρατοῦσε δύο διμυρῆλλες.

— Κάτι σήμερα με δύο; — τὸν ἐρωτῶ. Καὶ αὐτὸς σοβαρότατος: — Διότι πηγαίνω εἰς ἐπισκέψεις, καὶ μπορῶ νὰ ἐσχάσω κάπου τὴν μίαν!

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΝ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΑΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΗΣ

Δὲν εἶχα σκοποῦν νὰ δώσω παρατάσιν τῆς προθεσμίας τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν ἀνανεώσεων πέραν τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ἀλλὰ τόσοσ πολλοὶ καὶ τόσοσ θερμῶς με παρεκάλουν νὰ παρατείνω εἰς δυνατόν τὴν προθεσίαν διὰ νὰ συμπεριληφθοῦν ἐντὸς αὐτῆς καὶ αἱ ἐσχατῆ, — Χριστογένεια, Πρωτοχρονιά, Φεβῶτα, ἡμέραι δηλαδή, κατὰ τὸς ὁποῖας, ἔντοκα τῶν δόσεων, διευκολύνεται πολὺ καὶ ἡ ἀπ' εὐθείας ἐγγραφή καὶ τὸ ξησαπόθημα, — ὥστε ἀπερῶσιν νὰ ἐκδώσωσ, καὶ ἰδοὺ, παρατείνω τὴν προθεσίαν

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1906

Τοῦτο κάμνω κυρίως χάριν τῶν φίλων μου ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνανεοῦσιν τὴν συνδρομὴν των διὰ χρημάτων, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των τὴν Πρωτοχρονίαν. Εἰξέρω δὲ εἶτε αὐτοὶ εἶνε πολλοὶ, καὶ ἔσπερῶν δὲ ἀφοῦ με ἔλην τὴν προθεσίαν νὰ δὲν εἰμποροῦν νὰνανεώσων ἀπὸ τώρα, θὰ ἦτο ἀδικον τῶντι νὰ τοὺς στεργῶσ τῶν δώρων καὶ τῶν Προνομίων.

Ἄλλ' εἶνε ὄλας περιττόν νὰ εἶπω εἰς τὴν νέα προθεσίαν εἰνε ἡ τελευταία. Οἱ ἐγγραφομένοι μετὰ τὴν 15 Ἰανουαρίου οὔτε εἰς τὸ Λαχεῖον θὰ λάβων μέρους, οὔτε Μετοχὴν θὰ λάβων δωρεάν, διότι βεβαίως ὁ ἀριθμὸς τῶν 1000 θὰ ἔχη συμπληρωθῆ πρὸ πολλοῦ.

Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφω ἐβδόθησαν δωρεάν 506 Μετοχαί. Ὅσοι δὲ ἔσθων ἄλλαι 495. Καὶ τώρα ἐμπερὸς... ὁποῖος πρωτοπροφθάσῃ!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ Δευθυνητὴς τῆς διαπλάσεως κ. Νικόλαος Π. Παπαδόπουλος ἀρχορῆται ἀπὸ καρδίας ὅσοι τὸν συνεχώρησαν ἐπὶ τῆ ἀνομαστικῆς του ἐορτῆς. Εἶνε τόσφ πολλοὶ ὅσοι τῆ ἔστειλαν τηλεγραφήματα, δελετήρια, ἐπισκεπτήρια, ἐπιστολάς, ἀνθη, κτλ. ὥστε θὰ ἐχρησάτο δλοκλήρως στήλῃ διὰ ν' ἀναγραφῶν ὄνομαστί. Ὁ κ. Παπαδόπουλος λυπεῖται πού δὲν διαθέτει σήμερον αὐτὴν τὴν εὐγνώμονα στήλῃν, — ὁ χῶρος τοῦ φύλλου δὲν τὸ ἀπιτρέπει, — ἀλλ' εἰς ἄλλον ἢ χαρὰ του καὶ ἡ συγκίνησις του εἶνε βαθεῖα. Διότι συναισθάνεται ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ τῆς ἀγάπης, αἱ γινόμεναι πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν, προέρχονται ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ὁποῖων ἀπολαύει τὸ ἔργον του, ἡ Διάπλασις.

Περὶσσοτέρας ἐξηγήσεις, ἀπὸ ὅσας γράφει ἡ Μετοχὴ — καὶ τὰς γράφει σαφέστατα, — εἶνε ἀδύνατον νὰ σου δώσω ἐδῶ, φίλε Ν.Ε.Π. Διάβασε τὰς ὁδηγίας της με προσοχὴν, καὶ θὰ ἐνόησῃς τὸν μηχανισμόν. Ἐπιτέλους, δὲς τὴν νὰ σου τὴν διαβάσῃ καὶ με σοῦ τὴν ἐξηγήσῃ κανένας μεγαλήτερος. Εἶνε τόσοσ εὐκολόν! — Εἶδες βεβαίως ὅτι σοῦ ἐξέλεξα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὸ ψευδώνυμον Χρυσῶς Μίσωτος.

Περὶσσοτέρας ἐξηγήσεις, ἀπὸ ὅσας γράφει ἡ Μετοχὴ — καὶ τὰς γράφει σαφέστατα, — εἶνε ἀδύνατον νὰ σου δώσω ἐδῶ, φίλε Ν.Ε.Π. Διάβασε τὰς ὁδηγίας της με προσοχὴν, καὶ θὰ ἐνόησῃς τὸν μηχανισμόν. Ἐπιτέλους, δὲς τὴν νὰ σου τὴν διαβάσῃ καὶ με σοῦ τὴν ἐξηγήσῃ κανένας μεγαλήτερος. Εἶνε τόσοσ εὐκολόν! — Εἶδες βεβαίως ὅτι σοῦ ἐξέλεξα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὸ ψευδώνυμον Χρυσῶς Μίσωτος.

Ἐξῆς, Παλλὰς [ΕΕ], νὰ ἔχῃς τόσα μαθηματὰ καὶ νὰ καταγίνεσαι καὶ εἰς τὰ οἰκιακά, αὐτὸ σὲ τιμᾷ πολὺ. Περιμένω καὶ ἐγὼ ἀνυπομῶνως τὰς «μεγάλαις ἐορταῖς» διὰ νὰ λάβωσ καιρὸν οἱ φίλοι μου νὰ μου γράψων ὄλα τὰ νέα των.

καὶ νὰ ἐπιδοκιμάζωμεν καὶ νὰ χειροκροτῶμεν τοὺς πατριωτικοὺς ῥητορὰς. Ἡ συγκίνησις περὶ καὶ ἔπειτα δὲν μὲνει τίποτε. Τὰ ἔργα μίνουσ...

Νὰ εἰπαῖε τὸ Ἄνθος τῆς Ἐλευθερίας διὰ νὰ μὴν προσέχῃ; Συνεπλήρωσε τὸ ψευδῆλιθόν του με ψευδώνυμα πού δὲν ἔχων φωνή οὔτε εἰς τὰς ἐκρήσεις οὔτε εἰς τὰς ἀνανεώσεις τοῦ 1906, καὶ ἂν δὲν τὸ ἔβλεπεν ἐγκαίρως νὰ τὸ διορθῶσῃ, ἡ ψῆφος του θὰ ἐπῆγαινε χαμένη, — ὅπως θὰ πάγῃ χαμένη καὶ ἡ ψῆφος μερικῶν πού ἐσηκείωσαν ψευδώνυμα μὴ ἐκλέξια. Ἀλλὰ ποῖος τοὺς πτοεῖ; Ἄς προσέχουν!

Καὶ σχετικῶς με τὰ ψευδοῦλητα, λέγω πρὸς ὄλας, ὅτι ὁποῖος ἐφήμισε, ἐφήμει. Καθὼς ἐδήλωσα καὶ εἰς τὴν Προκήρυξιν τοῦ Δημοφροφάματος, δὲν δέχομαι ἀντικαταστάσεις καὶ διορθώσεις ψευδοῦλητων. Ὁ μηχανισμὸς τῆς διαλογῆς — τὸν ὁποῖον ἐδῶ δὲν ἔχω τόπον νὰ σας ἐξηγήσω, — εἶνε τοιοῦτος, ὥστε δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ λαμβάνω ὑπ' ἄμφω παρὰ μόνον τὸ πρῶτον ψευδοῦλητιον τοῦ καθενός, ὅπως ἐστάλη ἐξ ἀρχῆς. Μὴ στέλλετε λοιπὸν δεύτερα, διότι πᾶνε χαμένα.

Νὰ μου φιλήσῃ, Ἀθῆναι, τὰς ἀγαπητάς μου φίλας Κωνοῖν Σπῆλαιον καὶ Ἑλληνιστὴν Θεοτήν καὶ νὰ τὰς εἰπῆς ὅτι εὐχομαι ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς σεξαστῆς καὶ πολυτίμου γυαγίας των. Γράφε συχνότερα, τὰ νέα σου εἶνε πάντοτε πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Βλέπεισ σήμερον, φίλη Δ.Ν.Μ. ὅτι τὸ ψευδώνυμον Ἄπτερος Νίση πού θὰ ἐπροτιμοῦσε, σοῦ τὸ ἐπῆραν. Διάλεξε λοιπὸν κανέν ἄλλο καὶ γρήγορα, διὰ νὰ σου ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ νὰ μὴ χάνησ τὰ εἰσημα πού σοῦ ἀξίζου.

Αἱ πολυῶρατοι γελιογραφαί σου, Ἐυθυνοῦν Προσοπέτοι [ΕΕ], μ' ἐπαιδύωναν πολὺ προσπᾶνται αἱ παραστάσεις τῶν διαφόρων ψευδωνύμων. Ὅσον διὰ τὸ ἰδίον σου, ἔλεγε, ὅτι ἐνεκρίθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, πρὶν λάβω τὴν ἐπιστολήν σου. Καλλίτερα ὅμως, διότι εἶνε πολὺ ὠραιότερον ἀπὸ τὸ ἄλλο πού ἤθελες. Ἀπάντησις με τὸ ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται.

Ὅταν ἔτη ἔγει πού εἶνε συνδρ. μητῆς μου ἡ Ἑλληνικὴ Καρδία [ΕΕ], ὀνειρεύεται δὲ νὰ τὰ κάμῃ ὀδόντα... δηλαδή νὰ ἐξακολουθῇ νὰ με παίρῃ καὶ διὰ τὰ ἐγκόνητα του. Αὐτὸ εἶνε μία φροσιότητῃ εὐχὴ καὶ διὰ τοὺς δύο μας. — Αἱ γελιογραφαί μου ὑπῆρθησαν, προπάντων διὰ τὰς εὐφραστάτας ἐπινοήσεις.

Πῶσον με ἀγαπᾷ ἡ Ἀθῆναι τῆς Ἑλλάδος, [ΕΕΕ], εἰμπορεῖτε νὰ κρινετὸ ἀπὸ τοῦτο: Τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀρχομῶνον τοῦ 28 ἔτους μου, προσεκάλεσε τοὺς συμπαθῆτάς του εἰς ἐορτήν, καὶ τοῖς, ἐξερῶνησεν ὠραῖον λόγον περὶ Διαπλάσεως, καὶ τοῖς προσέφερεν ὠραῖα συριανὰ λουκούμια. Τὰ τῆς ἐορτῆς ταῦτης ἔμαθε καὶ ὁ καθηγητὴς του κ. Ἰωακείμ Βαλαβάνης, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπαίνεσῃ δημοσίᾳ τὴν Διάπλασιν καὶ τὸν διευθυντὴν της, λέγων ὅτι εἶνε ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων διὰ τὴν ἐπὶ τόσα ἔτη ἐξακολούθησιν τοῦ πολυμύθου καὶ δυσχεροῦς ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε σχεδὸν δεκαεπταετῆς. — Τοὺς εὐχαριστοῦμεν ὄλας ἀπὸ καρδίας.

Μαγνὴ τῆς Ἐλευθερίας [Ε], πολὺ λυποῦμαι διὰ τὰς καταγγελίας αὐτάς. Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὅτι φίλοι τῆς Διαπλάσεως καταβῶνται νάντιγράφουν Παιδικὰ Πνεύματα καὶ νὰ τὰ στέλλουν ὡς ἰδίκα των. Παρηγοροῦμαι ὅμως με τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἦτο ἀντιγραφὴ, ἀλλ' ἀπλῆ συνάντησις ἰδεῶν.

Ἐξῆς, Παλλὰς [ΕΕ], νὰ ἔχῃς τόσα μαθηματὰ καὶ νὰ καταγίνεσαι καὶ εἰς τὰ οἰκιακά, αὐτὸ σὲ τιμᾷ πολὺ. Περιμένω καὶ ἐγὼ ἀνυπομῶνως τὰς «μεγάλαις

Είς άλλας επιστολάς δὲν θάπαντήσω σήμερα. Ἐλάβα πολλές, ἀλλ' ὄχι ἀπὸ ψευδώνυμα νία ἢ ἀνανεωμένα. Αὐτὸ, εἰς τὴν ἀρχὴν κάθε νέου ἔτους, θά γίνεται πάντοτε: ἡ ζωηρότης τῆς ἀλληλογραφίας οὐ εἶνε ἄλλη. Ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, μὲ τὰς ἐγκρίσεις νέων ψευδώνυμων καὶ τὰς ἀνανεώσεις τῶν παλαιῶν, θά ζωηρεύη. Αὐτὸ θά τὸ ἴδῃτε ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον φύλλον. Καὶ μετὰ δύο ἢ τρία φύλλα ἀκόμη, θά ἐπανέλθῃ τὸ *πρῶτον καθ' ἑσῆς*, δηλαδή ἡ συνήθης μας γραματοπλημμύρα, ἡ πληθώρα τῶν ψευδώνυμων, ἡ βροχή τῶν ἀσπασμῶν, τῶν ἀπαντήσεων, τῶν προτάσεων καὶ... τῶν εὐσημων.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Γιγνόμενὸν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906 "Ὅσα ψευδώνυμα ἀκολουθοῦνται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγνοία· ὅσα δὲ ἀκολουθοῦνται ἀπὸ κ, ἀνήκουν εἰς ποσεισία].

Νέα Ψευδώνυμα: *Ἀσπὴρ τῆς Καισαρίας, α.* (Δ. Δ. ἔστειλα ὅτι ἐξήγησες.) *Ἄγγελος τοῦ Ἐλέους, α.* (χωρὶς ἀρχικὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου) *Ἡρόλιτος, α.* (I. K.) *Κουροπάκιον, α.* (Δ. K.) *Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ, κ.* (Φ. Α. αὐτὸ ἐξέλεξα) *Μαγεμμένο Ποτήρι, α.* (+—ἔστειλα) *Νηρηΐς τοῦ Ἀλμυροῦ, κ.* (H. H. H.) *Ροδοδαφνοσπαργανωμένος Ἦσος, α.* (Σ. Θ. ὁ κ. Π. σου ἀπήγγειλεν ἰδιαίτερος· σ' εὐχαριστῶ κ' ἐγὼ δι' ὅσα γράφεις) *Βαίρειος Ἄγγελος, κ.* (K. T. αὐτὸ ἐξέλεξα τόρους καὶ τετράδια ἔστειλα) *Ἄνθος τῆς Ἐλευθερίας, κ.* (O. B. ἴδου αὐτὸ τοῦ προτιμᾶς. διὰ τὸ στείλῃς Ἀσκήσις πρὸς δημοσιεύσιν εἰς τὸν Διαγωνισμόν, πρέπει νὰ εἶνε τὸ ὀλιγώτερον δέκα καὶ ὄχι τώρα, ἀλλ' ὅταν θὰ σὰς εἰπῶ) *Βοσκοπόδιον τοῦ Ἡλίου, κ.* (A. N. E. ἴδου αὐτὸ τοῦ προτιμᾶς) *Ἐργασίς, κ.* (I. A. αὐτὸ ἦτο τὸ φραιότερον) *Ροδία, κ.* (A. Π. X. αὐτὸ ἐξέλεξα ἀλλὰ διατὶ γράφεις μὲ κόκκινον μελάν; εἶνε ἀσχημὸν καὶ ἀνοήγειον) *Πολύκιον Σμάραγδος, α.* (*Γ* αὐτὸ ἐξέλεξα) *Κυματοθραύστης τοῦ Ἐξέλιου, α.* (K. B. Π. αὐτὸ θὰ προτιμᾶς καὶ σὺ, ἀπὸ τὸ ἔγραψες πρῶτον) *Θεὸς τῆς Ἀγάπης, α.* (Δ. K.) *Ἄπτερος Νίκη, α.* (Δ. Γ. εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις) *Κόρη τοῦ Ὀδρανοῦ, κ.* (B. N.) *Χρῆς τῆς Ἐλευθερίας, α.* (χωρὶς ἀρχικὰ) καὶ *Ἀστὴρ τοῦ Ὀραίου, κ.* (E. I. A. εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· ναί, ἡ ἀδελφή σου εἰμπορεῖ νὰ ψηφίσῃ).

Ἀνανεώσεις Ψευδώνυμων: *Κροχουραϊκὸ Ροδάκιον, α.* Παλλὰς, κ. *Φίλημα Σκιάς, κ.* *Κόρη τοῦ Διὸς, κ.* *Ἑλληνικὴ Θεοῦς, κ.* *Δικέφαλος Ἀετός, α.* *Κυανοῦν Σηθλιον, κ.* *Ἀθήνη, κ.* *Παπαροῖνα τῶν Ἀγρῶν, κ.* *Ἀἶρα τῆς Ἐλευθερίας, κ.* *Ρόδον τῆς Ανατολῆς, κ.* *Χρυσὸς Κάλυξ, κ.* *Ποικίλος Ἀἶρα, α.* *Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας, α.* *Διακροθεῖσα Ἀρσενικὴς, κ.* *Φλοισβος τῆς Θαλάσσης, α.*

"Ὅσοι μὲν ἔστειλαν ψευδώνυμα πρὸς ἐγκρίσιν, μὴ συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, πρέπει νὰ μοῦ στείλουν 1 φρ. καὶ νὰ μοῦ ἐξαγαφῶν τὰ ψευδώνυμα διὰ νὰ τοῖς ἐκλέξω.— Ἡ φίλη μου O. Δ. M. ἔκοιμε τὸ ἐναγνιον: μοῦ ἔστειλε τὰ χρήματα, χωρὶς νὰ προτείνῃ ψευδώνυμον" ὥστε τὸ περιμένω.

Μικρὰ Ἰκονικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ *Νηρηΐς τοῦ Ἀλμυροῦ* μὲ τὴν *Νεράϊδαν τῶν Ἀγρῶν* ἢ *Ἑλληνικὴ Καρδία* μὲ τὴν *Ἑλληνίδα* καὶ *Ἐσπέρην Νεφέλην*—ἡ *Παλλὰς* μὲ τὸ *Ἐρυθρόν Πρωσπιον*—ὁ *Δικέφαλος Ἀετός* μὲ τὴν *Ὀμιχλῶδη Ψυχὴν*, *Ἰδιότροπον Σοφούλαν*, *Ἑλληνικὸν Πνεῦμα* καὶ *Ὀνειρον τῆς Πατρίδος*.

"Ἄλλαι προτάσεις δημοσιεύοιμοι δὲν ὑπέσχωμαι. Οἱ φίλοι μου δὲν εἶδαν ἀκόμη τὰ νέα

ψευδώνυμα τοῦ πρώτου φύλλου, καθὼς δὲ σὰς εἶπα, προτάσεις μὲ τὰ παλαιὰ, τὰ κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: *Γαβρ. Π. X.* (ἡ ἐπιστολὴ σου πρὸς τὴν *Ἐσπέρην Ἐσπέρην*) *Ἀντίβαν τῶν Καρχηδόνων*, *Νεράϊδαν τῶν Ἀγρῶν* (ἐλήφθησαν) *Ἑδλαριαν Δ.* (εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· ἀλλὰ διὰ νὰνταλλάξῃς M. Μυστικά, πρέπει πρῶτα-πρῶτα νὰ πάρῃς ψευδώνυμον καὶ νὰναγνώσῃς μὲ προσοχὴν τὸν Ὀδηγόν) *Ἑλληνίδα Ἰδρυτοῦς* κανὲν ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα, μὲ τὰ ὅποια ζητεῖς ἀνταλλαγὴν, δὲν εἶνε ἀνανεωμένον) *Ἀἶρα τῆς Ἐλευθερίας [E]*, ἔχει καλῶς· εὐθὺς ἅμα δημοσιευθῶν τ' ἀποτελέσματα, θὰ σοῦ στείλω τὸ βραβεῖον) *Κάκιον Δ.* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμά σου εἰς μου γρήγορα ψευδώνυμον, διότι μὲ τὸ ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται· δι' αὐτὸ δὲν δημοσιεύω καὶ ὅλας τὰς προτάσεις τῆς ἀδελφῆς σου) *I. S. Φ.* (βραβεῖον ἔστειλα) *Μιχαὴλ X.* (ὅλα ἐλήφθησαν καὶ μὴν ἀνησυχῆς) *Γιλοὺ Φιλάνη [EE]* διὰ τὴν ἑραϊαν ἐπιστολήν· σ' εὐχαριστῶ πολὺ· διὰ τὰς ἐνεργείας) *Ἀλατῆρ* κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 12 Δεκεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΩΡΟΝ:
Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1905

Εδρισκεται ἀπὸ σήμερον εἰς τὸ Γραφεῖόν μας χρυσοῦτος καὶ τιμᾶται δραχμὰς ἢ φράγκα δέκα (10).—Ἄδεται δραχμὰς ἢ φράγκα ἑπτὰ (7).

Εδρισκονται ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ προηγούμενοι τόμοι τῆς Β' Περιόδου χρυσοῦτοι. (Εἰς τὴν τιμὴν ἐκείνου ὡς ἀδελτοῦ, προστίθενται δρ. ἢ φρ. 3 διὰ τὸ δεσμοῦν).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἰδέας δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου
[Ὁ χάρις τῶν ἰδέων, ἐπὶ τοῦ σκοπίου δέον νὰ γράφωι τὰς ἰδέας τῶν οἱ διαγραφόμενων, πηλείται ἐν τῷ Ἐραρίῳ μας εἰς φρασεῖ- λους, ὧν ἕκαστος περιεχῇ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

20. Λεξιγράφος
Κοντὰ 'ς ἐν' ἀκρωτήρι
Κατὶ καρδία ἀρέστανε...
Μὰ ἴσως μαγεμμένα
Θὰ ἦταν τὰ νερά,
Γιατὶ, ὡς που νὰ γυρίσω
Νὰ τὰ ἴδω,—πιτάνα,
Καὶ μόνο μὰ βαρκοῦλα
Φανταῖνα καθαρά...

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἰωάν. Παριδοῦς

21. Αναγραμματισμοὶ
Κινεῖ ἀρχαῖος βασιλεὺς ἀπλῶς τὰ γράμματα τῶν
Καὶ ζῆρον λαμβάνει ἕξαρνα μορφήν ἀγριαύτου
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ Ἰακπου

22. Πυραμῖς
+Ο+ σταυρ. ἀποτ. υἰὸν τοῦ Βορέου.
+ = Φωτίσις
+ = Κένταυρος
+ = Ἀσπυια
****+**** = Συγγραφεὺς
*****+***** = Ἐκ τῶν τριάνοντα
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἀγνώστου τῆς Σωτηρίας

23. Αἰνίγματα
Τροφή πολὺ κοινὴ τὸ ἀρσενικὸν μου,
Πόλις ἐλληνικὴ τὸ ὀηλικὸν μου.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Παλλιάδος

24. Κρυπτογραφικόν.
1 2 3 4 2 3 5 = Περσὶς βασίλισσα
2 4 2 1 = Πρῶσωπον τῆς ἀγ. Γραφῆς
3 5 1 2 = Χρήσιμος εἰς τὴν ραπτικήν
4 2 3 2 5 = Μήτηρ ἡρώου
5 4 5 = Ἐπίγραμμα γρόνου

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Κυρίας Σμαρφαλοῦτος

25. Φέρεθρον Μιγδῶν
σουν - γρηυ - εν - ιτρασου - ιευυ
Ἐστᾶλη ὑπὸ N. Κατερινόπουλου.

26-30. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Κυβόλεξον

Τῆ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν ἀπὸθε λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις, ἀποτελοῦσαι κατὰ σειρὰν Κυβόλεξον:

κηδία, μελέτη, σκεδός, δουλός, ἀσπυφίς.
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Δωκερθεῖσης Ἀρσενικίδου

31. Παικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεῦτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἀποτελοῦν δημοτικὴν ἠρωίδα:

1, Ἀργαῖος λυρικό. 2, Εἶδος θαλασσίου ζῦφου. 3, Ὀρος ἱερὸν. 4, Ποταμὸς τῆς Ἑβρώπης. 5, Κρίτωρ πόλεως. 6, Ἀρχαῖος ποιητής. 7, Στρατηγὸς Ἀθηναῖος. 8, Ἴταλὸς ποιητής.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Καρύστου

32. Φωνητεῖλλον
δν - ν - τ - θ
Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνάνθου

33. Γρίφος

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐσπέρης Ἐσπέρης

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 43
464. Σπίακος (σπία, ὄψις). — 465. Πάδος-γάδος. — 466. Ὑλας-Ἄλως.
467. ΟΥΡΑΝΟΣ 468. ΕΡΜΗΣ
ΑΡΠΥΙΑΙ (Ἐρώπη, Ἀ-
στΡαλία, ἈΜΕ-
ρικῆ, Ἀφρικῆ, Ἀ-
σια.) — 469-472.
ΟΡΙΣΜΟΣ 1, Κύνος (πό-
ΣΟΛΟΜΩΝ ΣΟΝ ΚΥΚΛΟΝ.)
ΣΟΥΝΙΟΝ 2, Γλαυκὸς (ἄΕΥ
ἌΔρος...) 3, Ψαρ (ἘΡΑ Ψεύδεται.) 4,
Ἐποφ (ΧέοΨ Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ...) — 473-477.
Διὰ τοῦ ΔΑΝ: Σουδάν, Δανία, Δάντης,
Σεδάν, Ροδανός. — 478. ΤΑΙΝΑΡΟΝ (ἀε-
Τός, Καλαμαί, Σέρφιος, Σαρωνικός, Κων-
σταντινός, ΜαδΡιτη, ἩσιΟδος, Ἰαθόνιον.)
479. Ἡδονὴ ἀθέμιτος βεβαίαν τιτλή τὴ λυπή.
— 480. Διὰ τῆς ὑπομονῆς θὰ κινήσῃς νὰ
πάντα (διὰ-τίς ὑπὸ μῶν - εἰς θα νῖ - κ' εἰς
εἰς-τὰ πάντα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα βελτάρια πανταχόθεν. Προτιμῶ καλλονάς.—
Georges G. Anagnostou, Alexandrie (Egypte). (5'-7)

Τὰς θερμότητάς μου εὐχαριστίας πρὸς τὰς Ἀνδρας Νηρηΐδα τοῦ Πηγεῖου, Τρεμοσβόντονα Ἀδρεϊανὸν καὶ Παρασάσιον.
Ἐλένη. (5'-8)